

ber (Købstæderne) og December (Landet). For disse Kommuner kunne de almindelige Bestemmelser i Lovforslagets Afdelinger C., D. og E. muligens passe, men for Frederiksbergs — ligesom for Københavns — Vedkommende ville de medføre et utaaeligt og ganske overflødig Dobbeltarbejde, der vilde medføre Nødvendigheden af en Udvidelse af det alt i Forvejen store og viddløftige administrative Apparat for Ligning og Opkrævning af den personlige Kommuneskat. Det vil være ganske nødvendigt — naar Kommunen paa en forsvarlig Maade skal besørge Paaligningen og Opkrævningen af Statsskatten, saavel som af den kommunale personlige Skat — at Ligningen af de 2 Skatter samt de dermed i Forbindelse staaende Arbejder kunne finde Sted samtidig og efter ensartede Regler, og at ligeledes Opkrævningen kan finde Sted under et. Ogsaa i denne Forbindelse vil det være af Betydning for Frederiksberg at faa Formue- og Lejlighedsskatten afløst af en Indkomstskat efter københavnsk Mønster, for at der kan have et ensartet Grundlag for de mange Forhandlinger imellem de to Kommuner, som en Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten vil nødvendiggøre. Kommunalbestyrelsen tillader sig derfor at andrage om, at der til § 17 i det nævnte Lovforslag maa blive føjet et nyt Stykke af omtrent følgende Indhold:

Hvad der i nærværende Paragraf er bestemt for Københavns Vedkommende, skal med de nødvendige Forandringer ogsaa finde Anvendelse paa Frederiksberg Kommune efter Forhandling mellem Indenrigsministeriet og Kommunalbestyrelsen.

3. Endelig tillader Kommunalbestyrelsen sig paa ny at bringe i Erindring, at Lovbestemmelser, der indføre interkommunale Beskatningsregler i Forholdet mellem København og Frederiksberg, indeholde en Uretfærdighed mod sidstnævnte Kommune paa Grund af de ganske særegne Forhold, der finde Sted mellem de to Kommuner. Da dette allerede findes nærmere udviklet i Andragendet fra i Fjor, skal man her kun nævne, at det ikke lader sig bestemt opgøre, hvor stort et Beløb Frederiksberg vil blive nødsaget til at afgive til København i Tilfælde af Indførelse af Skat til Erhvervskommunen. Saa meget kan imidlertid siges, at Beløbet for København vil være den synderlig økonomisk Betydning, medens det for Frederiksberg, relativt set, vil have langt større Betydning. Dertil kommer, at der vil paaføres Frederiksberg, ligesom ogsaa København, en administrativ Ulempe, der for Københavns Vedkommende ventelig bliver saa besværlig, at den økonomiske Fordel yderligere forringes, og for Frederiksbergs Vedkommende bliver yderligere følelig derved, at den udelukkende paalægges til Fordel for København, medens de økonomiske Ulemper, som Hovedstadens Nærhed paa anden Maade paaføre Frederiksberg, ikke tages i Betragtning ved Opgørelse af de 2 Kommuner økonomiske Mellemværende. Det kan ogsaa fremhæves, at det Moment, der ellers anføres til Fordel for mellemkommunal Beskatning i Forholdet mellem Nabokommuner, nemlig Forskellen i Kommunernes Skatteprocent, ikke gælder i Forholdet mellem København og Frederiksberg, hvor Skatteprocenten er omtrent ens. Disse Betragtninger faa forøget Vægt ved Indførelse af Beskatning af Aktieselskaber, hvorved Københavns finansielle Stilling i Sammenligning med Frederiksbergs vil blive i høj Grad forbedret. Kommunalbestyrelsen tillader sig derfor at andrage om, at der i Lovforslaget om den kommunale Beskatning maa blive indsat en ny Paragraf efter § 14 af omtrent følgende Indhold:

Med Hensyn til de i §§ 10—14 indeholdte Bestemmelser blive København og Frederiksberg at betragte som een Kommune.

Endnu skal tilføjes, at saafremt den høje Lovgivningsmagt maatte give de foranførte Ændringer sin Tilslutning, vil det være nødvendigt hist og her i Lovforslagene at foretage nogle Redaktionsændringer, som man imidlertid ikke her behøver nærmere at paapege.